

عنوان مقاله:

ارزیابی نقش آبگرمکن های خورشیدی در کاهش مصرف چوب سوخت جنگل نشینان زاگرس مرکزی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش و توسعه جنگل، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

fatemeh eshaghi - کارشناسی ارشد جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران.

Beytollah mahmoudi - استادیار، گروه علوم جنگل، دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران.

خلاصه مقاله:

تخریب عرصه های جنگلی برای رفع نیازهای سوختی جنگل نشینان آسیب های جبران ناپذیری به این منابع وارد ساخته است. استفاده از انرژی های نو به ویژه بهره گیری از انرژی خورشیدی راهکار موثری برای جایگزینی چوب سوخت در روستاهای جنگلی است. یکی از ابزارهای مورد استفاده برای گرم کردن آب از روش انرژی خورشیدی، آبگرمکن های خورشیدی است که استفاده از آن روز به روز در حال افزایش است. در این پژوهش اثر به کارگیری آبگرمکن های خورشیدی در کاهش وابستگی خانوارهای جنگلی شهرستان لردگان در استان چهارمحال و بختیاری به چوب هیز می بررسی شد. در مجموع ۴۰ خانوار که به مدت سه سال از آبگرمکن خورشیدی استفاده کرده اند، در قالب سه روستای لهدراز، لیرابی و سرپوت در بخش مرکزی شهرستان لردگان مورد بررسی قرار گرفتند. بر اساس نتایج این پژوهش قبل از نصب آبگرمکن های خورشیدی متوسط مصرف سالانه چوب هیز می برای گرم کردن آب برابر ۱۷/۱۹ مترمکعب برای هر خانوار بوده است، که این مقدار بعد از نصب آبگرمکن به ۷۲/۲ متر مکعب کاهش یافته است. این کاهش ۸۶ درصدی مصرف چوب نشان از موفقیت به کارگیری آبگرمکن های خورشیدی برای کاهش مصرف چوب سوخت در روستاهای جنگلی شهرستان لردگان دارد.

کلمات کلیدی:

انرژی خورشیدی، چوب هیز می، شهرستان لردگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1840281>

